

дето не е на сто или на двѣстѣ лахте отдалечено отъ земята, не е то и на хилядо лахте отдалечено, а на много милиона аршине. За това нѣщо е писано въ много книги, ми казваше нашиятъ ученикъ, — послѣ и дѣдо попъ ми каза същото. Ала, да ви кажа право, азъ най-напредъ не твърде вѣрвахъ за тие пѣща ни на ученикътъ, ни на дѣда попа: „ами какъ, мислѣхъ си азъ, може човѣкъ да измѣри това мѣсто, богато до слънцето той не може ни да дойде, ни да долѣти?“ А тие ми казватъ, че това може да бѣде, че човѣкъ може да долѣти до слънцето съ умътъ си и че това дѣтене са нарича учение. И наистина, всмѣ землемѣрецьтъ ти не измѣрва къщата, черковата и сичко, ако той и да са не приближава до тѣхъ; измѣрва ги презъ рѣката, презъ блатото: той само глѣда тамъ нѣщо си и драще по своята книга; а най-послѣ ти каже — и колко аршина, и колко пѣди, и колко чоперека е висока черковата. И той, землемѣрецьтъ, до толкова вѣрно ще да ти измѣри къщата, щото ти, ако и на покривътъ ѝ да са качишъ, то по-вѣрно нѣма да я измѣришъ! Както землемѣрците мѣратъ земята и сичко, щото е на нея, така също и небомѣрците мѣратъ небето и сичко, щото е тамъ при него. И така, тие съ измѣриле, че слънцето е далечъ отъ земята много милиона милионе лахте; измѣриле съ тие, че това слънце не само че не е по-малко отъ земята, а е много по-голѣмо отъ нея; измѣриле съ, мой ти брате, че то е по-голѣмо отъ земята 500 хиляди пѣти, т. е. че за да направиме такова едно кълбо, къквото е слънцето, ние